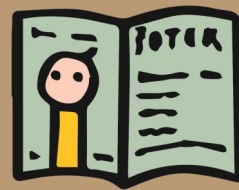

ZÁKLADNÍ ŠKOLA V PROSEČI U SKUTČE

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

ŠOTEK-NEJLEPŠÍ ČASOPIS
PARDUBICKÉHO KRAJE

LISTOPAD 2015

Uvnitř najdete :

Sv. Martin

Jíme zdravě?

Rozhovor s p. inspektorkou

Autosalon

Levá a pravá

Naděje ve tmě

Nepřehlédněte!

Šotek v Brně

Červánek si koledoval...

Cestománie v Austrálii

Vědci nebo šilenci?

Podzim plný florbalu

Nenechte si ujít

ŠOTEK V BRNĚ

V pondělí 30. listopadu jsme se jakožto zástupci naší redakce zúčastnily slavnostního setkání finalistů soutěže Školní časopis roku 2015. Toto setkání se stejně jako v minulých letech konalo v Brně v příjemném prostředí Střední školy polytechnické. V tomto roce se soutěže zúčastnilo 209 redakcí, z toho 66 v naší kategorii. Náš časopis byl nominován pardubickým krajem coby vítěz krajského kola v kategorii 2. stupeň. Kromě vlastního vyhodnocení soutěže byl připraven i výběr zajímavých workshopů:

Š

Mgr. Táňa Artušenková, redaktorka na volné noze : Novinářské žánry v praxi

Mgr. Jana Bagarová: Orientální tance

Mgr. Jaroslav Čuřík, Ph.D., odborný asistent Katedra mediálních studií a žurnalistiky, Fakulta sociálních studií, Masarykova univerzita: Jsou novináři zlí?

O

My jsme si vybraly workshop Orientální tance. Své lekce orientálního tance vede tanečnice tak, aby si každý našel to své – od zahřátí, rozcvičení, přes techniku pohybu, krátké taneční kombinace, až po závěrečné protažení. Dozvěděly jsme se také zážitky a zkušenosti z cest za tancem, které tanečnici potkaly. Bylo jich skutečně hodně, takže Vám vše podrobně popíšeme v příštím čísle časopisu, prostě máte se na co těšit.

Po workshopech následovala kratší přestávka na občerstvení, tak jsme si vychutnaly bagetu, kterou jsme zde „nafasovaly“. Poté následovalo vyhlášení výsledků a my jsme si s radostí běžely pro diplom Finalista roku. Výlet do Brna se tedy určitě vydařil a budeme se moc snažit, abychom se sem dostali opět napřesrok.

T

Veronika Lettlová, Karolína Vávrová, Veronika Uhrová

E

K

ČERVÁNEK (SI) KOLEDOVAL...

Již tradičně stejně jako v mnoha jiných místech i v Litomyšli pořádají první adventní neděli Adventní trh. Tentokrát se nově konal na zámeckém návrší a my s Červánkem jsme se této události také zúčastnili - byli jsme pozváni, abychom zde vystoupili se svým programem.

V tuto neděli se do Litomyšle sjedou řemeslníci z měst, obcí a vísek z celých Čech i Moravy.

Autoři přivezou své zboží např. adventní věnce, keramiku, malované a perličkové vánoční ozdoby, formičky, čepice, kožešiny, slaměné ozdoby, cukrovinky, kabelky, košíky, sklo, perníky, šperky a bižuterii, trička, ubrusy, betlémy, medy, svíčky, drobnosti pro radost i hračky a další výrobky ze dřeva, pedigu, proutí, cínu, drátu, ovčí vlny, textilu, kůže, krajky i hedvábí. Stánkový prodej také samozřejmě nabízí široký sortiment občerstvení, nemůže chybět medovina, svažené víno a punč. Zavoní jehličí, vonné věnečky, trdelník, valašské frgály, štramberské uši, koláčky, hořické trubičky, grilované sýry a další dobrotu. Občerstvení ve svém stánku zajišťuje restaurace Veselka, pekařství Říha a krčma paní Lucie Klapčové (klobásy, uzená žebra, steaky, halušky atd.), mykologové uvaří kotlíkový houbový guláš. K zahřátí bývá k dispozici i svažené víno, grog a čaj.

Prostě bylo zde z čeho vybírat...

Kromě dobrot jsme se ale samozřejmě mohli potěšit i kulturními zážitky. Kromě nás zde vystoupila hudební skupina Náhoda z Litomyšle a se svým orchestrem p. Tomáš Kočko. Všechna vystoupení přispěla k té správné adventní atmosféře, můžeme říci, že i přes nepřízeň počasí se nám zde moc líbilo.

Jediné, co nám bylo líto, že jsme se nedočkali rozsvícení vánočního stromku, protože se poněkud zdrželo a my jsme již museli odjet domů.

Červánek

A

D

V

E

N

T

R

Poslední listopadový týden naši školu navštívily paní inspektorky z České školní inspekce. Hned nás napadly otázky, které by Vás, naše čtenáře, mohly zajímat. Na 2. stupni jsme se nejvíce potkávali s paní inspektorkou Machkovou, která nám nejen velice ochotně naše dotazy zodpověděla, ale také nám popřála hodně úspěchů v naší práci.

O

1. *Můžete se nám v krátkosti představit?*

Mgr. Mirka Machková

2. *Jak dlouho pracujete u České školní inspekce?*

16 let

Z

3. *Baví Vás tato práce?*

Ano.

4. *Pracovala jste někdy jako učitelka?*

Ano, samozřejmě. Je to nutný předpoklad toho být inspektorem.

H

5. *Máte prázdniny?*

Ne, pouze dovolenou.

O

6. *Které školy je potřeba vystudovat, abyste se stali školním inspektorem?*

Například pedagogickou fakultu na univerzitě.

7. *Kolik škol měsíčně asi tak navštívíte?*

V průměru tři. Někdy se stane, že je jich ještě více.

V

8. *Jak se Vám líbí naše škola?*

Vaše škola se mi líbila již při minulých inspekcích.

za rozhovor poděkovaly

Veronika Bukáčková, Kristýna Jadrná, Míša Oherová

O

R

JÍME ZDRAVĚ???

I dnes pro Vás uvaříme zdravě, tentokrát:

KUSKUS

Kuskus, Couscous nebo Cous Cous (je slovo převzaté z berberského suksu a kseksou, كسكسي arabštiny) je jednou ze základních potravin severoafrické kuchyně. Jedná se o spařenou a do kuliček tvarovanou krupici z pšenice, ječmene nebo prosa. Kuskus se při přípravě nevaří, ale zalévá vroucí vodou nebo vařícím pokrmem. Kuskus je hlavní složkou nebo přílohou mnoha jídel z rozličné zeleniny jako například z rajčat, mrkve, dýně, cukety, zelí a většinou i masa, ať už drůbežního, hovězího, jehněčího, nebo také ryby. Typickým kořením na kuskus je ras el-Hanout a pro ostřejší chuť se používá harissa. Studený se kuskus podává hlavně jako salát s mořskými plody nebo se používá pro přípravu taboulé. Hodí se také k přípravě sladkých jídel, například s mlékem, rozinkami nebo mandlemi. Do mnoha částí Evropy, hlavně do Francie, se kuskus dostal s přistěhovanci. Kuskus je k dostání v mnoha supermarketech západního světa. Do Izraele se kuskus dostal roku 1948 spolu s židovskými přistěhovanci z arabských zemí a stal se částí národní kuchyně. Kuskusu podobný vzhledem, chutí i použitím je v dnešní kuchyni zdomácněný bulgur, o kterém jste si mohli přečíst minule. Rozdílem oproti kuskusu je, že se nejedná o krupici, ale o pšeničné krupky.

Příprava kuskusu:

Kuskus zalijeme vařící vodou 1 : 2 (kuskus : voda). Promícháme a necháme 10 min. odstát pod pokličkou. Dál pokračujeme podle uvedených receptů, nebo vlastní fantazie, které se meze nekladou.

Kuskus můžeme v podstatě použít všude tam, kde používáme rýži. A stejně tak jako u rýže, nemusíme zůstat u pokrmů slaných a klidně se vrhneme i do těch sladkých. Kuskus můžeme mít jako hlavní jídlo i jako dezert a celé "vaření" zabere sotva pár minut.

Kuskus snídaně na sladko:

Připravený kuskus osladíme medem, pro zjemnění můžeme přidat i malý kousek másla. Přidáme nastrohaná jablka, rozinky, nasekané ořechy.

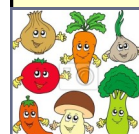
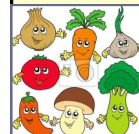
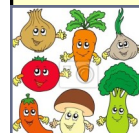
Promícháme kuskus s musli, oblíbeným kompotem, přidáme skořici, kurkumu.

Kuskus hlavní jídlo - Kuskus se zeleninou a tofu:

350 g kuskusu, 3 mrkve, 3 cibule, 1 pórek, hrášek, kukuřice, olivový olej, 750 ml vody nebo vývaru, na posypání uzené tofu, kmín, 4 stroužky česneku. Osmahneme česnek + kmín, poté přidáme cibuli a dlaší zeleninu a restujeme tak dlouho, dokud není zelenina měkká. Přidáme kuskus, zalijeme 750 ml vroucí vody nebo vývaru. Odstavíme a necháme asi 10 minut pod pokličkou dojít. Podáváme s nastrohaným uzeným Tofu.

Marie Jenišťová, Slávka Jenošťová

AUTOSALON

V pátek, 13. listopadu 2015, navštívili žáci 9. třídy a vybraní žáci 8. tříd tradiční Autosalon na Integrované střední škole technické Vysoké Mýto. Na úvod byli žáci

seznámeni se studijními programy ISŠT Vysoké Mýto a s výrobními programy a uplatněním absolventů středních škol ve firmě Iveco Vysoké Mýto, Junker Holice v Čechách a Brück Zámorsk. Všechny tři prezentace jasně ukázaly, že absolventi technických oborů středních škol s výučním listem nebo s maturitou mají v našem regionu dlouhodobou perspektivu.

Potom nás průvodci z řad studentů ISŠT zavedli do školních dílen a venkovního areálu, kde byly připraveny ukázky z celé řady technických oborů. Velice oblíbená byla ukázka od firmy BESIP, kde žáci měli možnost prožít na vlastní kůži, co se stane, když osobní automobil havaruje a otočí se na střešku. Velice pěkná byla expozice historických automobilů a motocyklů značky JAWA. Také moderní automobily a motocykly potěšily oko nejednoho návštěvníka. Venkovní expozice zemědělské techniky dokázala, že učební obor opravář zemědělských strojů má svoji budoucnost.

V průběhu prohlídky žáci odpovídali na otázky z pracovního listu, který dostali při nástupu do autobusu.

Akce to byla velmi zdařilá a všichni se těšíme na příští ročník..

Článek: Mgr. Václav Mikulecký, foto: Blanka Stodolová

100 + 1 ZAJÍMAVOSTÍ

Již v minulém čísle jsme Vám přinesli článek o „bláznivých“ pokusech vědců. Vypadá to, že toto téma hned tak vyčerpané nebude...

redakce

MUŽ POKROKU NEBO BLÁZEN? RUS SI VPÍCHL BAKTERII „VĚČNÉHO ŽIVOTA“...

Anatolij Bruškov hledá klíč k věčnému mládí. Proto se šéf oddělení geokryologie na Moskevské státní univerzitě dobrovolně stal pokusným králíkem pro bakterii starou 3,5 miliónu let, kterou si vpíchl do žil. Bakterie zvaná Bacillus F, fascinuje tím, že dokázala přežít milióny let ve věčně zmrzlé půdě Sibíře.

Anatolij Bruškov :

„Po úspěšných pokusech na myších a octomilkách jsem si myslel, že by bylo zajímavé vyzkoušet deaktivovanou bakteriální kulturu,“ vysvětlil listu The Siberian Times svůj čin a ihned vyzvedl jeho přínosy: „Začal jsem pracovat déle. A za poslední dva roky jsem neměl chřipku.“

Rus je přesvědčen, že to pro něj nepředstavuje žádné riziko, neboť ve stopovém množství se bakterie již vyskytuje ve vodách republiky Sacha, kde byla odhalena. „Mimoto, věčně zmrzlá půda taje a myslím, že bakterie pronikají do životního prostředí, do vody, takže místní obyvatelstvo, Jakuti, ve skutečnosti dostávají tyto buňky s vodou již dlouhou dobu. Dokonce se zdá, že žijí déle než jiné národy. Takže mně nehrozí žádné nebezpečí,“ dodal Bruškov.

Uznává ale, že to, co udělal, není žádný opravdový vědecký experiment: „Nemohu tedy odborně popsat účinky. Je mi ale jasné, že jsem nedostal chřipku celé dva roky. Možná, že tam byly i nějaké vedlejší účinky, ale bylo by třeba zvláštní lékařské vybavení, aby se daly zjistit. Samozřejmě že takové experimenty je třeba provádět na klinice, se zvláštním vybavením a statistikou. Pak bychom mohli jasně mluvit o všech účincích. „Bakterie prý může skrývat i klíč k plodnosti. U starších myší, které přestaly být plodné, tuto vlastnost organismu opět obnovil. A navíc prý léčí rostliny. Dávný organismus není podle Bruškova zatím vhodný k výrobě nápojů věčného života. Je třeba jej dále zkoumat. Bakterie je známá již šest let. „Musíme zjistit, jak bakterie brání stárnutí. Myslím si, že je to způsob, jak by se věda měla rozvíjet. Co udržuje tento mechanismus při životě. A jak jej můžeme využít pro svůj vlastní prospěch?“ uvedl vědec.

Bakterie byla objevena v roce 2009 na Mamutí hoře (Mamontova gora) v ruské republice Jakutsko.

Článek: *Tereza Kopecká, Nela Doležalová*

100

+

1

SV. MARTIN

Svatý Martin se narodil roku 316 n.l. jako Martin Tourský. Jeho otec byl pohanský římský důstojník v římské provincii Horní Panonie, dnešním Maďarsku, a už v patnácti letech donutil Martina stát se vojákem. Legenda říká, že jedné chladné temné noci uviděl Martin na ulici polonahého žebráka, který ho žádal o almužnu. Martin ale peníze neměl, a protože chtěl žebráka alespoň ochránit před chladem, rozetnul svůj vojenský plášť na dvě poloviny a jednu mu daroval. Následující noc se mu zjevil Kristus oblečený právě do této poloviny pláště. Pravděpodobně pod vlivem tohoto zjevení přijal Martin na Velkou noc roku 339 křest a rozhodl se zasvětit svůj život Bohu. Na opuštění vojska si ale musel počkat dalších zhruba 15 let, než dosáhl důstojnické hodnosti. V roce 372 přijal biskupský stolec v Tours, ale i přes své jmenování biskupem žil dále jako mnich v chatrči poblíž řeky

Loiry, kde později vzniklo opatství Marmoutier. Svátý Martin zemřel roku 397 v 81 letech v Candes u Tours. Je patronem vojáků, koní, jezdců, hus a vinařů a nejčastěji bývá zobrazován na koni s půlkou pláště a žebrákem.

Svatomartinská husa

Spojitosť svatého Martina a hus najdeme hned ve dvou legendách. Ta první praví, že husy svatého Martina při kázání tolik rušily, že nyní pykají na svatomartinském pekáči. Druhá legenda říká, že se Martin před svou volbou biskupem ze skromnosti skrýval v husníku, ale husy ho svým kejháním prozradily.

Svátek sv. Martina

Tento den symbolizoval konec sklizně, završil zemědělský rok a oznámil začátek zimy. Víte, že rozdělávání husího masa mělo své pořadí? Nejnižší sluha dostával křídlo, aby prý při práci lítal, vyšší sluha stehno, hospodář sám si nechával zbytek. A využila se i kůže z husích nohou. Ta se dávala do střevců pod nohy, aby se nepotily nebo mezi prsty, aby nerostla kuří oka.

Svatomartinské víno

Ke svatomartinské tradici patří i košť mladého vína. Zvyk otevírání mladých vín pochází z doby císaře Josefa II., kdy se na svátek svatého Martina mohlo začít nalévat nové víno z podzimní sklizně. Dnes se jako čas otevírání lahví s mladým vínem určuje 11. listopad a čas 11 hodin a 11 minut.

Petra Kynclová, Tereza Netková

PASOVÁNÍ NA ČTENÁŘE

V úterý 10. listopadu 2015 se žáci 2. tříd ZŠ zúčastnili na městském úřadě slavnosti „Pasování na rytíře řádu čtenářského“. Děti přišel pasovat sám rytíř Toulovec. Blahopřání přijaly od pana starosty a pana ředitele, od kterých dostaly dárečky. Knihovnice, paní Rejentová, předala dětem průkazky do městské knihovny a dobrotu, které nešlo odolat.

Pozvání přijali i rodinní příslušníci. Všem se akce moc líbila.

Mgr. Lenka Kvapilová

*Naše malé čtenáře každoročně pasuje rytíř Toulovec. Víme ale, kdo to vlastně byl?
Našli jsme pro Vás:*

Tajemným skalám u Proseče dal podle pověsti jméno rytíř Toulovec.

"Litomyšlský měšťan, snad erbovní. Vlastnil Mladočov a statky v Desné a Třemošné (dnes Sebranice). V letech 1407 - 1412 učinil velké nadání, zejména pro městský špitál, což bylo tehdejší sociálně zdravotní zařízení. Výnosy z jeho statků se staly prvním majetkem spravovaným obcí a základem pozdějšího městského panství. Litomyšl jich užívala až do 20. století. Vavřinec Toulovec zemřel v roce 1413 a byl slavnostně pochován v kostelíku při špitále. Nezvyklá a tajuplná dobročinnost ke světským účelům vytvořila v romantickém 19. století základ pro vznik pověsti, že Toulovec byl loupeživý rytíř, který ukrýval kořist na svém panství ve skalách na Budislavsku, v dnešních "Toulovcových maštalích", a že nadace ve stáří vlastně učinil pro klid a spásu své duše," uvádí internetové stránky Sdružení obcí Toulovcovy Maštale.

Roli lupiče přisoudily šlechtici až legendy.

Šarlota Schejbalová, Denisa Uličná

LITERÁRNÍ STRÁNKY

Často v našem časopise uveřejňujeme příspěvky do literární soutěže Pardubické střípky. Děkujeme Nele a Ivetě za zajímavou četbu a přejeme jim, aby jejich práce byly v soutěži oceněny.

redakce

LEVÁ A PRAVÁ

Byly jednou dvě ruce. Levá a pravá. Chtěly toho v životě hodně dokázat, ale naneštěstí patřily jednomu chudému sedlákovi, který toho moc neuměl a ani neměl.

Jednou, když kydat hnůj kravám, levá si začala stěžovat: „Ale mě už to nebaví, pořád jenom kydat hnůj a stloukat prkna od plotu! Chtěla bych dělat něco jiného. Představ si, pravá, jaké by to bylo, kdybychom patřily nějakému doktorovi a operovaly bychom spolu. Kdybychom byly ruce nějakého pilota a létaly bychom spolu každý den až do oblak! Takhle tady dřepíme a pořád jen pracujeme,“ pravá se hned ozvala: „Ale ano, to máš pravdu!“ levá pustila vidle, pravá taky a ty s rachotem spadly na zem. Sedlák se podivil, proč jeho ruce nedělají, co mají. Řekl si, že toho pro dnešek nechá a odešel domů. Levá nemohla celou noc spát. Pořád přemýšlela, jak by se mohla dostat k někomu lepšímu. Až tu najednou se objevila žabka. Zelená a hnědá, modrá a žlutá, prostě mnohobarevná. Přihopkala k levé ruce a řekla: „Tak ty bys chtěla být u jiného člověka, je to tak?“ levá se podivila. „No ano, ano! Tuze bych to chtěla! Dokážeš mě dát k jinému člověku? Ale aby se mnou byla i pravá,“ řekla a probudila pravou. „Hele, pravá, možná budeme u lepšího člověka!“ pravá se podivila: „Ale co to povídáš, to není možné.“ odpověděla nevěřicně a podívala se na žabku. „Kdo to tady je?“ otázala se levé. „Díky této žabce se možná dostaneme k lepšímu člověku, jak jsem říkala,“ pronesla hrdě. „Moc prosím, dokážeš to?“ zaškemrala pravá. Žabka se usmála. „Ovšem, že by to šlo! Tak ke komu chcete?“ „K doktorovi!“ zajásaly obě dvě ruce. „Dobře. Vymetená komora, ať jste ruce doktora!“ řekla a ruce se objevily u cizího pána. „Jste tady?“ zeptala se levá. „Ano jsme!“ řekla pravá. „A jak to bude se sedlákem?“ „Neboj se, myslím, že má ty ruce, s kterými jsme se teď vyměnily,“ uklidnila ji pravá. Druhý den byly ruce na sále a operovaly. Byla to úžasná chvílka, vždy si přály právě operovat. Když operace proběhla úspěšně, pravá řekla: „To je úžasné! Jak mě to baví, zachraňovat lidské životy.“ Levá přitakala: „To mě taky, to mě taky,“ zasmály se tomu a pan doktor šel domů.

Plynuly týdny, jeden za druhým a dennodenně ruce psaly různé spisy a operovaly. Už začínaly být unavené, ale říkaly si, že to je to, co si vždy přály a že se toho jen tak nevzdají. Když uplynuly dva měsíce, levá si začala stěžovat: „Toto bolí, bolí mě celá ruka!“ pravá bolestně odpověděla: „Ano, mě taky! Už mě to nebaví! Chci zpátky k sedlákovi, zlatá práce na zahradě nebo ve chlévě.“ Tu noc se u kňourajících rukou objevila znovu ta samá žabka. Nelitovala je, nýbrž se smála, až se za břicho popadala. „Jak se nám, chudinkám rukám, můžeš tak ošklivě posmívat,“ řekla levá. „Ale vy jste to přeci chtěly, nebo se mýlím?“ pravá zavrčela: „To ano, ale nechtěly jsme tohle!“ levá přitakala: „Nikdo nám neřekl, že ten život u jiného člověka je tak namáhavý,“ žabka se usmála: „Mám to brát, jakože se chcete vrátit?“ obě ruce řekly nahlas: „Ano!“ „Slepice na dvorku kdáká, ať jste zpátky u sedláka!“ řekla žabka a ruce se staly zase rukama starého sedláka. Uvědomily si, že pro každého jsou právě ty jeho ruce důležité.

Druhý den nastaly zase ty obyčejné práce, ale ruce byly rády, že můžou opět kydat hnůj.

Nela Doležalová, 7. třída

NADĚJE VE TMĚ

Začalo to tak, že se dva manželé, Jane a David, už dlouhá léta pokoušeli o miminko. Nedařilo se to ale, a tak už pomalu přestávali doufat. Když to vypadalo, že se rodiči nikdy nestanou, Jane otěhotněla. Byli neskutečně šťastní a nemohli se svého budoucího potomka dočkat. Jak už to ale bývá, štěstí s vámi nechodí na každém kroku, a tak se malá Anne narodila s vážnou nemocí, s Usherovým syndromem. Byla hluchá, a doktoři její matce pověděli, že prý během dalších patnácti let i oslepne.

Anne vyrůstala jako normální děvče, nejdříve se učila chodit a poznávat svět, později nastoupila do speciální školy pro hluchoněmé, kde se jí velmi dařilo. Měla výborný prospěch, zúčastňovala se školních soutěží a chodila do několika školních i mimoškolních kroužků. Byla velice šikovná na ruční práce a ze všeho nejraději pracovala s keramikou. Anne si také našla spoustu kamarádek a ve třídě byla velice oblíbená. Její matka byla šťastná, že je Anne spokojená, ale zároveň nemohla uvěřit tomu, co se mělo stát. Noc co noc sedávala u její postele a mluvila na ni, i když věděla, že ji neslyší. Já si ale myslím, že ačkoliv ji neslyšela, moc dobře věděla, o čem mluví, protože se na ni vždy tak vděčně usmívala. No a pak, když bylo Anne osm let, začala čím dál tím hůře vidět. A Jane už věděla, co se děje, a jelikož její manžel odešel do války, rozhodla se o pomoc požádat pečovatelku o postižené děti, která už jí pomáhala, když měla Anne nastoupit do školy. Jmenovala se Elizabeth Ownová. Děti měla velmi ráda, ale hlavně ony ji. Beth se snažila malou Anne naučit Lormovu abecedu (kdy se vyznačují jednotlivá písmena dotykem do dlaně a na prsty ruky), myslela si, že naučit malou holčičku celou abecedu bude trvat opravdu dlouho. Jelikož ale byla Anne velice nadané děvče, naučila se celou abecedu za necelý půlrok. A pak, když jí bylo deset let, oslepla úplně. Tehdy to hrozně špatně zvládala, nejenže všude bylo ticho, ale už i tma. Nevěděla nic o okolním světě, nevěděla, když k ní někdo přistoupil ani když odešel. Už nikdy neviděla mamčinu tvář a jako by všechny možnosti zhasly. Nevěděla, co má dělat.

Jane i Elizabeth se jí snažily pomáhat, jak jen mohly. Neustále používaly Lormovu abecedu, aby se s Anne dorozumívaly. Každý, kdo za ní chodil, měl jeden předmět, který jí vkládal do ruky, aby poznala, kdo přišel.

Po více jak pěti měsících Anne konečně pochopila, že může žít dále, i když nevidí ani neslyší, protože stále měla přeci ruce a mohla dělat to, co jí bavilo nejvíce, a to tvořit.

Zase začala kreslit, ale hlavně se opět začala zajímat o keramiku. Vyráběla vazy, hrnečky i talíře. Bůh jí něco vzal, ale vrátil jí to v podobě neskutečně šikovných rukou. Ruce byly pro ni po celý další život tak důležité. Díky nim mohla komunikovat, díky nim opět tvořila, mohla díky nim sama jíst i oblékat se, poznala, kdo přišel, a mohla nadále objevovat svět. Její matka na ni byla velice hrdá. Anne zase žila šťastně. Možností, co všechno může dělat, bylo každým dnem více a více.

Pamatuji si, jak vždycky říkala: „Chci být jako Helen Kellerová, dokážu to, co ona.“ A dokázala. Sice se nestala slavnou spisovatelkou a nenaučila se několik jazyků, ale dokázala porazit svou nemoc a žít dál...

A jak to všechno vím? Jmenuji se Elizabeth Ownová, její pečovatelka.

Iveta Pešková, 7. třída

C

E

S

T

O

Á

N

I

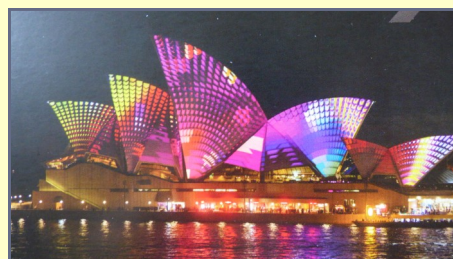
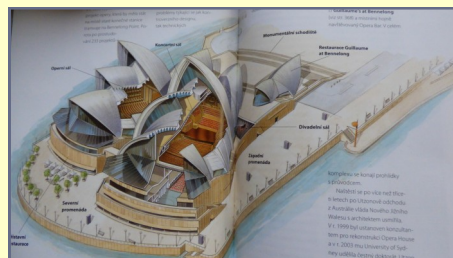
E

AUSTRÁLIE

V dnešní cestování se podíváme do Austrálie společně s Lilianou Poslušnou, která tam byla s rodiči. Na svém výletě toho opravdu hodně viděla a umí o tom poutavě vyprávět.

SYDNEY OPERA HAUSE

Při naší cestě jsme navštívili budovu, příznačnou pro Sydney, a to je budova opery. Opera byla postavena na uměle vytvořeném pobřeží z písku. Střechy připomínají plachty lodí v přístavu. Něco k historii opery: operu navrhl dánský architekt Jorn Utzon. Nechal se inspirovat plátky pomeranče. Opera byla postavena na uměle vytvořeném pobřeží z písku. Stavba začala v r.1959 s odhadovaným rozpočtem 3,5 milionu australských dolarů (70 000 000 Kč). Projekt už od začátku provázelo mnoho problémů. Náklady na stavbu rostly a počet odpůrců stoupal. V r. 1966 došla Lornu Utzonovi trpělivost, odstoupil od projektu a vrátil se do Dánska. Stavba byla dokončena s desetiletým zpožděním a náklady vzrostly 10x. V r. 1973 operu slavnostně otevřela královna Alžběta II. Prvním představením byla Prokofjevova opera Vojna a mír. Uvnitř se nachází operní sál s 1507 místy, koncertní sál s 2679 místy, dva menší sály, kino, výstavní sál a restaurace. V menší budově, které se říká „baby“, najdete restauraci. Na střechu opery večer promítají při různých příležitostech světelné efekty. Pokud operu navštíví nějaká vzácná osobnost, dají jí vybrat její oblíbenou barvu a tou pak pokryjí celou operu (oponu, křesla, podlahu atd.) Barvou posledních pár let byla fialová, předtím tam měli zelenou. Architekt Lorn Utzon zemřel v r. 2008 ve věku 90 let.

SPORT

PODZIM PLNÝ FLORBALU

Každoročně je měsíc listopad věnován okresním a okrskovým turnajům ve florbalu. V letošním roce jsme vyslali do bojů tři družstva.

Mladší týmy žáků 6.-7. tříd jsou nově vytvořené a v letošní sezóně jely spíše sbírat zkušenosti. Děvčata odehrála přímo okresní finále v Chrudimi. Po bojovném výkonu družstvo obsadilo 4. místo. Chlapci stejné věkové kategorie museli sehrát kvalifikační turnaj ve Skutči. Na své soupeře

nestačili a do okresního finále nepostoupili. Obě družstva mladších děvčat i kluků jsou příslibem do dalších let.

Družstvo starších chlapců muselo být doplněno mladšími hráči, protože zájem chlapců hlavně z 8. ročníku o reprezentaci školy je mizivý. Po slušné hře jsme ale i tak skončili za postupovými místy, a tak jsme mohli blahopřát svým soupeřům.

Mgr. Jan Stodola

NENECHTE SI UJÍT:

Dovolujeme si Vás pozvat na vánoční koncert našich pěveckých sborů - školkových i školních, které pilně nacvičují svůj program a těší se na Vaši hojnou návštěvu.

Vaše redakce

Základní škola a mateřská škola Proseč
a Spolek rodičů a přátel ZŠ a MŠ Proseč
vás srdečně zvou:

9.12.2015

**na Vánoční
koncert MŠ**

v 16 hod. do Orlovny

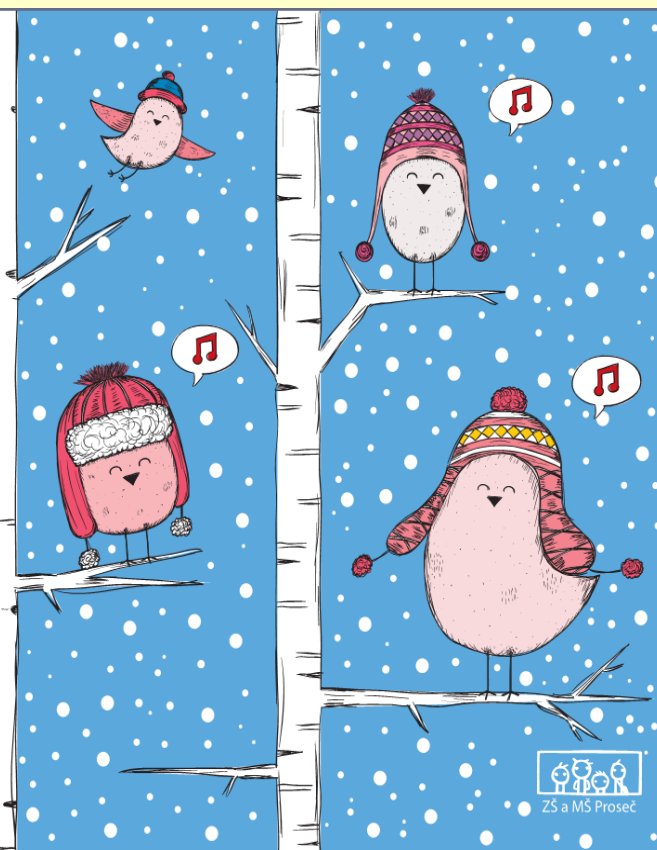
• Cvrčci • Duha

11.12.2015

**na Vánoční
koncert ZŠ**

v 17 hod. do Orlovny

• Žlutásci • Prosečánek • Červánek

Odkazy:

mimibazar.cz

novinky.cz

www.google.com

www.i-creative.cz

<http://www.icej.cz/>

vcd.cz

www.veskole.cz

Profimedia.cz

Www.seznam.cz

**KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012**